



## Interview med Margit Lukács & Persijn Broersen

Aktuel med udstillingen *All Or Nothing At All* på Viborg Kunsthall 2019

### **Hvordan føles at lave et projekt, der drejer sig om en lille by i Danmark? Føler I, at I kender Viborg bedre end de fleste turister nu?**

Selvom vi (red. Margit Lukács og Persijn Broersen) bruger Viborg som baggrund i vores film, handler filmen ikke specifikt om Viborg. Filmen handler om steder som Viborg, steder som både eksisterer i fremtiden og fortiden såvel som i virkeligheden og fantasien. Når man ser Viborg, ser man en lille by, som må have set sådan ud i lang tid, ligesom så mange andre steder i Europa. Den ændrer sig, men forbliver stadig den samme. Dette er meget anderledes i byer i f.eks. Kina, hvor ting forandrer sig på meget hurtige og forskellige måder.

Vi føler, at det er som et slør, der dækker store dele af specielt Europa, hvor der er nostalgiske minder om fortiden, som er kombineret med den uundgåelige virkelighed af den nuværende struktur. Vi prøver at holde fast i ting, som vi tror har været - og på samme tid prøver vi at tage fat i den globale acceleration af forandrende fremtidsperspektiver. Som altid er det svært at balancere fortiden og fremtiden med historien og fiktion, men også med personlig og fælles interesse.

Det handler mere om opfattelsen af det virtuelle og det aktuelle, af historie og fremtid forenet. Det er klart at denne by (red. Viborg) med sin historie af konger, vikinger og riddere, de store naturområder med søer og bakker skabt af istiden tilføjer et ekstra lag til fiktionen i værket. Nogle dele af de gamle strukturer vil stå i stærk kontrast til de virtuelle *avatarer* og fotogrammetri-teknikken, som vi bruger. Man vil se, hvordan Viborg bliver transformeret til et spil-lignende område med forskellige niveauer (verdener), som flyder ovenpå hinanden. Her er tale om portaler, korridorer, den gamle hærvej, tomme indkøbscentre, gamle domkirker og meget mere. Viborg søerne vil også være et vigtigt aspekt i denne labyrint af vægtløse facader.

### **Hvor gamle var I, da I vidste, at I ville være kunstnere? Hvad fascinerede jer?**

Som barn drømte Margit om at blive forfatter, men samtidig koncertpianist. Persijn ville gerne være en omrejsende tryllekunstner med en abe. Alle disse interesser er kombineret i vores kunstneriske karrierer.



## Hvad er jeres største inspirationer, og hvor finder I dem? Eksempelvis litteratur, musik eller film.

Lige for øjeblikket læser jeg (red. Persijn Broersen) 'Store Forventninger' af Charles Dickens og nogle gange kan det næsten føles, som om jeg er midt i en Netflix-serie. Det er som en kombination af 'House of Cards', 'Game of Thrones' og 'The Walking Dead kombineret', men handlingsforløbet og hele opstillingen har en mere universel styrke. Billederne, der kommer til én, mens man læser, er mere komplekse men mærkeligt nok virker de mere sammenhængende. Dette er fordi Dickens kombinerer ekstreme detaljer med følelse og moralsk kodeks.

Jeg lytter også til Bernsteins musik til 'Westside Story'. Jeg er meget fascineret og inspireret af den måde, han bruger tritonens interval igennem hele underlægningsmusikken til at repræsentere forskellige former for konflikt i dramaet. De rivaliserende bander, den forbudte kærlighed og det splittede hjerte, familiesplittelserne etc. Denne tritone bliver ofte kaldt for *djævlens interval* grundet dens ustabile og foruroligende kvalitet.

## Hvordan fandt I frem til jeres stil? Har I altid vidst, at I gerne ville lave installationer eller startede I ud med noget andet?

Da vi (red. Margit Lukács og Persijn Broersen) studerede grafisk design i 90'erne på Rietveld Academy var vores afdeling den første til at skaffe computere. Fra da af var vores uddannelse mest autodidakt. Da vi arbejdede på vores selvstændige projekter, lavede vi animationer med cut-out fotografi, collager blandet med stillbilleder fra fjernsynet, tegninger med fotografi osv. Vi inkorporerede altid medie billeder med en anden tids- eller rumdimension for at vise den hypnotiserende kraft, som medieindustrien har. Vores årelange interesse i medieteorikulminerede i *Prime Time Paradise* (video, 2004), hvor vi fortolkede den hypnotiserende strøm af billeder fra TV. De stillestående billeder fra fjernsynet forvandlede til bønder i en endeløs kæde af stimuli, som et tapet uden begyndelse eller ende. Baggrund blev til forgrund og vores interesse i tapet, mønstre og *trompe l'oeils* (kunstværker, som bedrager øjet) blev sammenflettet med politikken i at gengive landskaber.

Naturen er et perfekt værktøj til at konstruere et tilsyneladende objektive narrativ, i hvilket det reelle emne er usynligt. I vores arbejde er naturen præsenteret, som en konstruktion holdt væk fra politisk, mytologisk, (kunst)historisk og filmisk opdagede kilder. Hvad end det er skabt af komplicerede lag af cut-out fotografi, 3D billeder, video-sekvenser eller CGI, viser vores kunstige landskaber den skjulte agenda.



### **Hvad er jeres proces med at skabe et kunstværk?**

Vi samler ideer, minder, sange, scener, historier, fortællinger og sandheder. Derefter smider vi dem i en stor gryde og ser, hvad der sker med det. Vi ser på, hvordan delene sammensmelter eller afriver sig fra hinanden, hvordan de koger eller smelter, og hvordan de blottlægger hinandens mekanismer. Vi ser på farverne og lytter til lydene. Vi rører og tilføjer. Efter vi har absorberet alt, hvad vi kan bruge, putter vi dem sammen med vores yndlingsværktøj, som ikke har nogle faste regler og som ikke forstår jordiske visheder; computeren. Til tider blander vi også vores ideer med musikere, digitale kunstnere, koreografer, dygtige teknikere, videnskabsfolk og håndværkere, som vi samarbejder med og som er vigtige inputs i vores værker.

### **Hvad håber I, at Viborgs borgere vil få ud af jeres projekt?**

Vi håber, at folk fra Viborg vil få glæde af projektet, og at de vil genkende visse dele og blive overrasket af andre. At der vil være noget, som de kan forstå og nogle ting, som de ikke vil forstå. Vi håber, at de vil blive nysgerrige, og at de vil elske sangen og billederne - og at de på samme tid vil se anderledes på deres omgivelser, end de har gjort før.

Sangen *All Or Nothing At All* giver genlyd i en verden, som sker lige nu. En verden, hvor der ikke er nogen middelvej, kun én vej - eller den anden. Verden bliver mere og mere skarpt opdelt, hvor folk føler, at de kun kan svare én ting; *Alt eller Ingenting*. Denne modstand sker ikke kun mellem lande, mellem kulturer eller i national- og lokalpolitik, men det sker også i byerne, på gaderne og i familierne. Og i én selv.